

Exemplar
Gratuit

JULIOL 2000

Número 3

La Revista del Gripau

ÍNDEX

Quan passejar pot ser una cursa d'obstacles.....	pàg. 2
La calçotada del Gripau.....	pàg. 3
Coneixem... La impremta.....	pàg. 4
Un tomb per la fira.....	pàg. 5
Parlem amb.....	pàg. 6
Hi havia una vegada.....	pàg. 7
La cuina del Gripau.....	pàg. 7
L'auca del Gripau.....	pàg. 8

HAN FET LA REVISTA:

Alfonso Moreno Carrasco

Aroa Villar Fàbregas

Candice Davy

Coco

David Fité Gallego

Hilario Valero Sarabia

Isaac Cinca Guerrero

Javier López Ruiz

Joan Piqué Burrut

Lali Ruiz Ruiz

Lina Benaiges Nat

Lluís Sellarés Rus

Maica Granell Abelló

Marc Ruiz Albiol

Marcus Maier

Marina Vives Espelta

Pepe García Fernández

Raul Fernández Alanzor

Robert Fuentes González

Rosario Caño Arjona

Sara Fosch Cugat

PATROCINAT PER:

Ajuntament de Cambrils

Departament de Benestar Social

IMPRÈS:

ARTS Gràfiques Saragossa, S.L.

ESPLAI EL GRIPAU BLAU

Plaça Carles Roig
43850 Cambrils

El Gripau "es mulla"

Quan passejar pot ser una cursa d'obstacles

M'agrada molt sortir a passejar, i penso que Cambrils és un lloc força atractiu per a fer-ho. Sempre he considerat que passejar és un exercici tranquil, relaxant... Fins que vaig començar com a monitor a "El Gripau Blau". Llavors me'n vaig adonar de fins a quin punt pot arribar a ser complicat el sortir a passejar.

Us relataré l'aventura ANEM A PASSEJAR AMB L'ESPLAI!

El primer que hem de fer és plantejar-nos la ruta, ja que tres nois de l'esplai van amb cadira de rodes i això s'ha de tenir en compte. Sortim de l'esplai, i el primer que ens trobem són voreres sense rampa, altíssimes, esgotadores... Però el pitjor és que, quan trobes una rampa, acostuma a haver-hi un cotxe aparcats en el pas de vianants que no et deixa passar.

Continuant el nostre passeig ens trobem amb carrers on la vorera només fa tres pams d'amplada i, per a donar més emoció a l'assumpte, s'hi han plantat arbres al mig. Sovint, també hi ha cotxes aparcats damunt la vorera. Per a poder passar ho has de fer de costat, com els dibuixos egipcis.

I ja el màxim en esports d'aventura és trobar-te una d'aquelles rampes per a cadires de rodes en les que, més que pujar, has d'escalar, i baixar-les és gairebé un suïcidi...

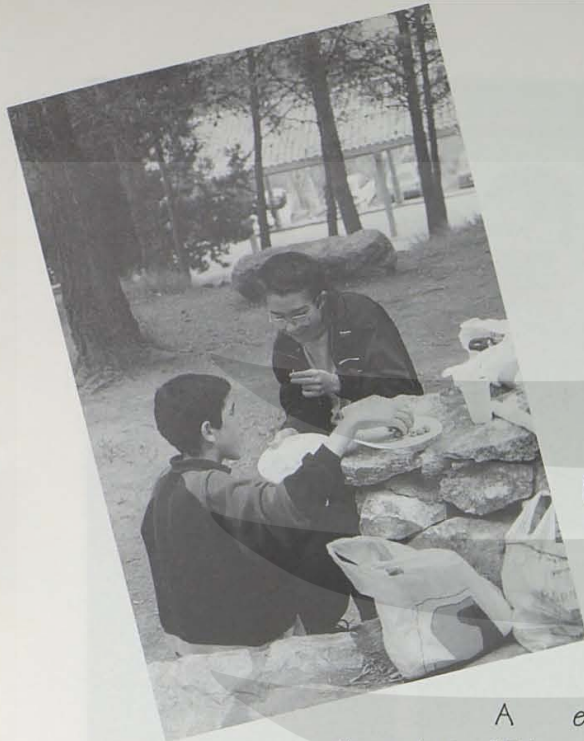
Sé prou que he exagerat una mica, però us asseguro que tot això ens pot suposar veritables problemes. Aquests són només alguns dels obstacles que trobem.

Que això millori depèn en gran part de l'Administració, però també és molt important la vostra actitud com a ciutadans. Tots podem col·laborar a fer la vida una mica més agradable als altres.

David Fité
Monitor

La calçotada del Gripau

pastisseres de cada casa. Com la pluja ens va interrompre, vam acabar la trobada fent un cafetó en el casal de Montblanc, on vam disputar un partit de futbolí que no tenia res a envejar als de l'Eurocopa. Amb tot aquest sarau... qui

A l'esplai "El Gripau Blau" tornem a donar la campanada!!!

Hem volgut trencar una antiga tradició molt arrelada a les comarques del Camp de Tarragona, i hem fet UNA CALÇOTADA SENSE CALÇOTS, però això sí, amb molta i molt bona gent.

- Un dia d'abril, "de cuyo número no quiero acordarme", ens vam reunir la gran família d'El Gripau (nois i noies, pares i mares, familiars varis i els monitors), disposats a passar un dia d'allò més divertit a la muntanya ... però sense calçots.

El lloc triat per a la "calçotada" era perfecte. Envoltats de pins, una gran taula preparada, barbacoes i la llenya amuntegada esperant-nos... però, per aquelles coses del destí, no teníem calçots.

Quan vam seure a dinar els budells ja ens feien rau-rau. Per a satisfer la nostra gana vam començar amb un gran assortit de carn i patates a la brasa, tot acompanyat de les més suculentos salses que les nostres ments podien imaginar (per gentilesa dels mestres "salseros" del Gripau).

Seguidament vam poder degustar les especialitats

hagués trobat a faltar els calçots?

Però no podem descuidar-nos del fet més important d'aquest dinar: la gran família dels "gripaus" vam poder compartir experiències, preocupacions, riures i... en vam marxar encara més contents i més units del que havíem arribat!

Coneixem... la impremta

Com ja sabeu, abans de començar a fer la nostra revista, vam anar a veure els nostres amics de la Revista cambrils per a què ens informessin de tot el procés de realització.

Molt amablement ens van explicar tots els detalls, però ens quedava per conèixer el punt final, o sigui: l'impressió.

El matí del dissabte, a la nau de l'impremta Saragossa del polígon industrial, vam concretar amb el Salvador, el Serafí i el Pepe la nostra arribada.

Els treballen allí, i també molt amablement ens van explicar tot el procés de l'impressió.

Cadascú té la seva feina.

A la part de dalt de la nau hi ha les oficines i la sala on treballen amb els ordinadors, per fer les planxes que després es posaran a totes aquelles maquinotes que hi ha al taller.

Has d'anar molt en compte segons quina feina fas! Hi ha màquines que tallen els papers (i si et descuides, el dit....), n'hi ha que posen la tinta, n'hi ha que grapen.... Vam consultar tots els nostres dubtes i ja sabem alguna cosa més del què sabíem.

Poc a poc anem vivint noves experiències !!

Un tomb... per la fira

Aquest any, com cada any d'ençà que vam començar l'esplai, hem sigut fidels a la nostra cita a la Fira de Cambrils. El dissabte 3 de juny vam enfilem el camí de la fira. Quantes coses vam trobar! Quasi no ens va donar temps de veure-ho tot.

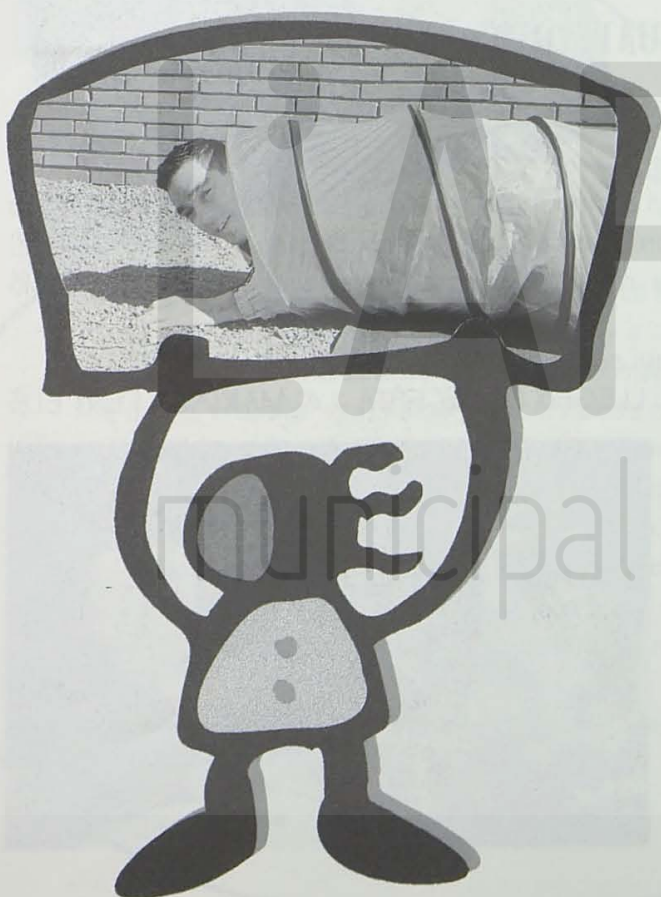
Primer vam anar a veure les carpes dels comerciants. Eren molt grans i hi havia molta gent, i moltes coses: tendes de roba, de mobles, d'informàtica, de pisos... Ens va agradar molt. Per cert, allà vam saludar als amics de Ràdio Cambrils i... ens van donar una gorra per cada un! Moltes gràcies!

Després, ja fora, vam poder veure moltes coses més: uns tractors grandíssims, d'altres més petits, i petitíssims..., màquines de tot tipus (algunes no sabíem ni per a què servien). Més enllà hi havien els "xiringuitos" per a comprar cosetes, però encara devien dormir tots. I després les atraccions, que vam deixar per a la tarda amb els papis, que els fa il·lusió.

I al final els cotxes; cotxes per tot arreu, cotxes de totes marques i colors; grans, petits, amb i sense sostre, amb moltes portes o amb poques, per molta gent, per a poquets... I quins cotxes, ja n'hauríem pres un!

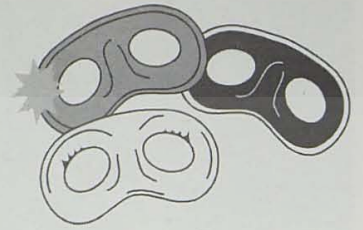
Quan ens vam cansar de caminar vam fer allò que ens va semblar millor; seure en una terrasseta i prendre'ns un refresc. Això és vida!

Va estar una bona passejada. L'any que bé repetirem!

Palmes amunt

Hi havia una vegada...

Ens hem assabentat que els més joves del grup de teatre "La Teca" feien dues petites obres a la biblioteca.

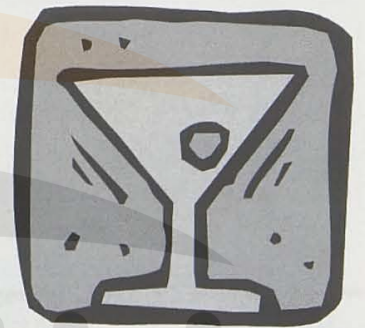
Com ens agraden els espectacles i la diversió hem decidit anar a veure les representacions, i de passada prendre nota de com es realitzen, doncs tenim pensat preparar més endavant un "teatrillo".

Ens ha agradat molt la feina dels joves de la companyia. Des d'aquí us felicitem.

Al sortir alguns components de l'esplai hem escollit algun llibre, CD ó pel·lícula de video que la biblioteca presta a tots els ciutadans de Cambrils, i així poder-nos culturitzar cada dia una mica més.

**Vet aquí un gos, vet aquí un gat
aquest conte s'ha acabat!**

La cuina del Gripau

CUINA DE "GUATEQUE"

MARIA: Oh quin patir!!!

PEPITU: Què passa Maria?

MARIA: Doncs que d'aquí a cinc minuts vindran els convidats al nostre "GUATEQUE" (també anomenat festa) i no hem preparat res de menjar!!!!

PEPITU: No pateixis, a "La revista del gripau" segur que trobarem la solució al nostre problema.

A veure, a veure. Aquí està! CANAPÈS!!!!

(MENTRES EL PEPITU LLEGEIX LA RECEPTE LA MARIA VA FENT ELS CANAPÉS).

- Agafem unes llesques de pa de motlle. Les tallem per la meitat i les untam amb mantega, paté o sobrassada.

- Quan ja les tenim untades a sobre hi podem posar un tall d'embotit, una oliva, una anxova o cogombres amb vinagre. (Per a fer uns bons canapés el més important és fer servir la imaginació). I bon profit.

MARIA, PEPITU I TOTS ELS CONVIDATS: UUMM, QUÈ BONS !!!!!!!!!!!!!

Parlem amb...

Joan Piqué Burrut

Edat: 34 anys

Estat civil: sóc solter sense compromís, m'encantaria tenir una nòvia guapa i casar-m'hi.

On treballes: en el taller Estela.

Faig tovallons, gots i plats de plàstic, caixes...

Si no treballessis, t'agradaria.....

presentar un telenotícies en l'apartat d'esports

Quins són els teus hobbies: el Barça.

Quina és la pel·lícula que més t'ha agradat:

Superman, Flash Gordon i Heaman, perquè són d'aventures.

El programa de televisió que més m'agrada és "Sabor a ti", perquè també el mira la mare.

Quin és el teu menjar preferit:

els macarrons, la pizza i el suquet de llenguado.

Quin menjar no t'agrada? : l'arròs bullit.

Quina música t'agrada: Nino Bravo. El que més m'agrada ara, però, és Chayane i Mónica Naranjo.

Participes en alguna activitat:

bé, ajudo la mare en les feines de casa. Llegeixo el diari, també.

No participo en cap altre activitat,

Si fossis alcalde, què canviaries de Cambrils?:

multaria als propietaris dels gossos que es caguen al carrer, circular menys cotxes i més bicicletes per cuidar el medi ambient, i posaria més arbres, flors i cadires pel carrer.

Què és el que més t'agrada de l'esplai?:

sortir a passejar i/o d'excursió, pintar i els jocs.

Edat: 21 años

Estat civil: soy soltero. Tengo una novia que se llama Manoli y es muy guapa. No sé si me voy a casar.

On treballes: voy a la escuela

los niños, trabajar con niños y hacer cosas con las manos.

hobbies: jugar a cajas, pintar, escuchar música.

Quina és la pel·lícula que més t'ha agradat: ninguna.

los macarrones y los huevos.

Quin menjar no t'agrada: la verdura i el pescado.

Escobar.

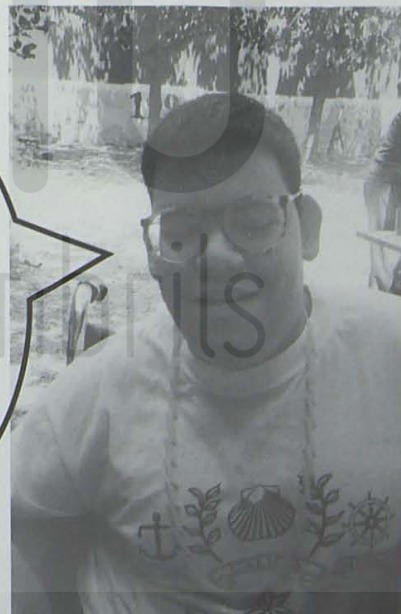
Participes en alguna activitat: no.

no sé, me gusta todo.

Què és el que més t'agrada de l'esplai?: todo, pasear, estar con mis amigos, las colonias...

Pepe García

L'auca del Gripau

"VacaSiones en el mar"

No hi van haver plors
i ens van dir adéu amb els mocadors.

Estàvem molt contents,
salpàvem amb bon temps.

Hi havia vista submarina
però no vam veure ni una sardina.

El capità es va marejar
i el vam haver de suplantar.

Un cop arribats a port
vam fer un esmorzar ben fort.

Assajàvem una havanera
però no hi va haver manera.

Ben agafats al timó
avançàvem sense por.

I sense cap novetat
a bon port hem arribat.